

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709238880/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Dog Knap har dette Ord forladt hans Mund,
 Før Hævnens Blik i C h a r l e s' Øie flammer,
 Før Slaget af den Vredes Haand ham rammer,
 Lig Lynet, der slaaer ned fra Nattens Grund.
 Skurk! raaber C h a r l e s: hjerteløse Hund!
 Som kjender ei hvad Ære og hvad Skam er;
 Tag her en Uslings Løn i dette Slag,
 Og mød paa Ærens Mark mig næste Dag!

Hvor ligge Ærens Marker? — Hvilken Vei
 Mon føre did, og hvilken Eqvpage?
 Mon Aandens Storbhed, Heltemod, Courage?
 Mon Troskab, som i Døden svigter ei?
 Mon Fromhed, som til Martyr hæver sig?
 Mon Viisdom i Taalmodigheds Bandage?
 Mon ikke bedste Vei er Protectionerne,
 Og Buk for Mændene og Suk for Koneerne?

Thi hvilken Jordbund føder Ærens Træ,
 Hvorpaa som Prugter Roes og Vrak hænger,
 Hvorom sig gabende Alverden trænger
 Og for sin Lykke søger Ly og Læ;
 Hvor ydmyg Hovmod kaster sig paa Kne,
 Mens Haabets lange Næse bliver hængt,
 Hvor Daarskab sætter sig som Livets Anme? —
 I tomme Hjerner voxer denne Stamme!

Men Stammens Frugt selv stærkest Hjerne søger,
 Og Alt sig sætter Ærens Krands som Maal:
 Den Lærdes Grublen og den Tappres Staal,
 Poetens Vers og Philologens Bøger.
 Den frister Helten, ja endog den spøger
 Hos Recensenten i hans Ramaskraal,
 Hos Fruen, som sin fulde Taille tvinger,
 Hos Frøken, som i Dandsen rundt sig svinger.

Bemærkes og beundres og erkjendes,
 Og paa Erkjendelsen et Tegn at naae;
 At blende Andre uden selv at blendes,
 At tælles med iblandt de sjeldne Faa,
 Som vende Andre uden selv at vendes,
 Som ei forstaaes, skjøndt Andre de forstaae;
 Med eet Ord: for at s y n e s kun der sørges;
 At være eller ei — derom ei spørges.